

Podnikový časopis EKO SVIP

8/2022

11. ročník
31.8.2022

OBSAH 8/2022

Úvodník	1
Voloec - reportáž	2-4
Mojimi očami, mojimi nohami	5-9
Volovec a Roháče - zaujímavosti	10
Novinky	11-12
Záverom	13

"Svet čaká na tých, čo sa neboja.
Čo s málom sa uspokoja.
V batohu len pári
prepotrebných vecí
a plný cestovateľský snár"

ÚVODNÍK 8/2022

Záver augusta patrí v našich kalendároch firemnej túre. Na nohy turistické topánky, na seba pamätné tričko, do batohu poživeň, z mobilu či fotáku odstrániť všetky nepotrebné fotky. To aby bolo miesto v pamäti na tú krásu, čo nás tam hore čaká :)

Ak v turistike vidíš iba námahu, pot a únavu, nikdy ťa nechytí za srdce. Keď však otvoríš svoje zmysly a necháš nech na teba pôsobí nezdolateľná sila hôr, je tu šanca, že sa budeš na kopce zas znova vracať.

Pre úžasný pokoj, ktorý tu vládne. Pre výhľady, ktoré berú dych. Pre atmosféru raja na zemi. Pre prajnosť a spolupatričnosť medzi turistami.

Kráčajúc hore kopcom je človek sklonený k zemi. Vie, že stačí chvíľa nepozornosti a na skale či v prašnom teréne si rozbije nos či koleno.

Ale tiež vie, že práve odtiaľ sa dá odraziť k oblakom. Tu hore ťa pohltí pocit slobody. Že stačí len rozprestrieť krídla a letiet' v diaľky.

Že nie sú žiadne starosti. Že jediné, čo treba, je dýchať a život už bude plynúť sám. Tak, ako má.

Milí turisti, aj neturisti :) Život je ako túra. Musíš urobiť aj ťažké a namáhavé veci, aby si si vychutnal úspešný výsledok. Nie všetko dokážeš ovplyvniť. Nie vždy dôjdeš až na vrchol. Ale aj snaha a odhodlanie sa rátajú.

Na konci dňa rozhodne pocit, ktorý ostal. Radosť z prekonania svojich slabostí. Spokojnosť napriek únave. Nová, silnejšia energia vďaka energii vynaloženej.

Všetko, čo ste chceli vedieť o našej firemnej túre, si prečítate v tomto čísle nášho podnikového časopisu.

Ing. Marcela Bujňáková
šéfredaktorka

VOLOVEC - REPORTÁŽ

Zvoní budík. O trochu skôr ako zvyčajne v pondelok :) Vonku je ešte šero. Takto sa dá tušiť blížiaca sa jeseň za oknami.

Dávame si raňajky, kávu už nestíhame a balím ju aspoň do termosky. Čaká nás takmer dvojhodinová cesta autom smutnou usmoklenou krajinou.

Na parkovisko pod lanovkou Roháče - Spálená dolina prichádzame ako prví. Radost', že tentokrát nemeškám, vystrieda úsmevné zistenie, že všetci ostatní turisti parkujú inde :)

Chvíľu trvá, kým sa dáme dokopy a po pol deviatej ráno vyrážame v ústrety vysokohorskému dobrodružstvu.

Podľa aplikácie mapy.cz nás čaká 3:50 hod. stúpania do výšky 2063 metrov nad morom.

Po úvodnej polhodine kráčania sa naša 17-členná skupina trhá. Najrýchlejší sú vpredu, pomalší za nimi :) Toto však nie sú preteky. Tu nejde o to, kto bude hore prvý. Tu ide o to, kto tam hore vyjde a s akými pocitmi a s akým zážitkom potom zíde do doliny.

Hmla sa prevaľuje po hrebeni Roháčov zo strany na stranu. Čím sme vyššie, tým je hustejšia. Len na krátku chvíľu sa cez ňu prederie slniečko. Veľa toho však pri ceste nahor nevidíme.

Záverečná hodina stúpania najprv na vrch Rákoň a odtiaľ na Volovec je náročná a väčšinu celkového prevýšenia túry prekonávame práve tu.

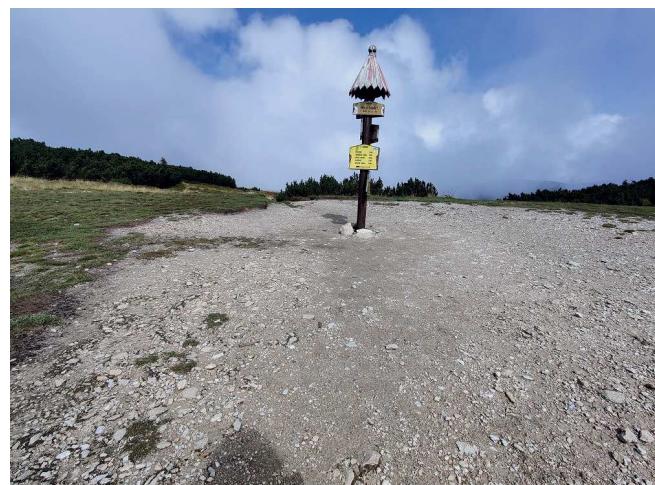
Kým vyjdeme hore okolo pol 12-tej poslední, tí prví už sú skrehnutí od hmly a chladu. Spoločná fotka v modrých tričkách pri tabuli Volovec sa deje v hustej šedej hmle, ktorá ničí krásu tohto miesta.

Potom sa ešte varí káva, jedia rezne, dronom nás odfotia a šup rýchlo smerom k Tatliakovej chate, kde čaká druhá časť našej skupiny, ktorá sa rozhodla absolvovať malú túru.

Prichádzajúc do Sedla Zábrať sa obloha čistí a hmla ustupuje. Pri schádzaní do Roháčskej doliny je už krásne, takmer jasno a teplo a otvárajú sa nám parádne výhľady. Úplne iný deň zrazu. Keby sme sa nahor tak neplašili, a prišli o hodinu neskôr, videli by sme toho viac :) Možno :)

Neochota chatárov z Tatliakovej chaty spôsobila, že občerstvenie sme zabezpečili tentokrát až v samom závere túry, nedaleko parkovisk.

Ďakujeme vedeniu a personálu Penzióna Šindľovec za vynikajúci guláš a kapustnicu a osviežujúce pivo a kofolu.

ÚČASTNÍCI TÚRY VOLOVEC 2022

1. Bujňák Peter	22. Valkučák Matej	43. Lukáčová Iveta
2. Bujňáková Klára	23. Valkučáková Nelka	44. Čorňák Matúš
3. Bujňáková Eliška	24. Valkučáková Mia	45. Čorňáková Terézia
4. Bujňáková Adelka	25. Valkučák Hugo	46. Čorňák Lukáš
5. Bujňák Andrejko	26. Valkučák Andrej	47. Čorňáková Michaela
6. Bujňáková Hanka	27. Valkučáková Jana	48. Vdoleček Oldřich
7. Kyšel'a Jozef	28. Valkučáková Noemi	49. Vdoleček Viliam
8. Bujňáková Marcela	29. Heteš Peter	50. Vorobel' Dano
9. Bujňák Stano	30. Hetešová Renáta	51. Vorobel'ová Jana
10. Perháč Jozef	31. Hetešová Liana	52. Vorobel'ová Katka
11. Perháčová Tatiana	32. Kaperák Marián	53. Vorobel' Danielko
12. Perháč Jožko	33. Kaperáková Anna	54. Novysedlák Emil
13. Perháč Marko	34. Kaperák Matej	55. Novysedláková
14. Runčák Peter	35. Kaperák Gregor	Bernardína
15. Runčáková Katarína	36. Bujňák Marián st.	56. Novysedlák Emko
16. Runčáková Katka	37. Bujňáková Helenka	57. Ondková Maja
17. Runčák Paľko	38. Bujňák Marián ml.	58. Ondko Michal
18. Rapčan Vilo	39. Bujňák Števko	59. Berdis Peťo
19. Imrichová Pavla	40. Bujňáková Sofia	60. Berdisová Elenka
20. Valkučák Ľubomír	41. Lukáč Miroslav st.	61. Bardovič Erik
21. Valkučáková Lucia	42. Lukáč Miroslav ml.	

MOJIMI OČAMI, MOJIMI NOHAMÍ - ANKETA

MOJIMI OČAMI, MOJIMI NOHAMÍ I. (Jozef Kyšel'a)

MOJIMI OČAMI, MOJIMI NOHAMII.

(Marcela Bujňáková)

Turistika je vášeň pre objavovanie krás tohto sveta :)

Aj toto, čo dokáže s prírodou urobiť hmla, je krása. Les, ktorý dýcha. Chodník, čo sa tráti v nenávratne. Pavučina ako perlový náhrdelník.

Nevravím, že keby bolo lepšie počasie, že by to nebolo ešte krajsie. Ale aj takto to malo svoje neopakovateľné čaro. Aspoň sme sa cestou hore neškvarili na horúcom augustovom slnku :)

A keď sa hmla rozostúpila, to bol pocit ako keď v živote po ťažkých a náročných dňoch príde nádej.

Zrazu bolo krásne počasie. Vtedy si aj zahundrete, že škoda, že nie sme hore teraz. Aj uznáte, že veci sa dejú tak ako sa majú. A že aj to, že nám od rána nepršalo, je vlastne strašne fajn.

Ked' prichádzate do hôr s otvorenou mysl'ou, môžete ísť na jeden kopec dvakrát za sebou a ono to bude zakaždým iné. Mne sa to stalo na Volovci. Teraz tu boli obrazy, ktoré pred rokom za slnečného a veterného počasia jedoducho neboli.

Milí turisti, všetkým vám d'akujem za účasť. Za ranný zmätok s parkovaním sa ospravedlňujem :) A oceňujem hlavne najmladších a najstarších členov našej voloveckej výpravy.

Verím, že minimálne s takouto partiou sa vidíme aj o rok na firemnej túre.

PS: Eli, tvoja vytrvalosť a odvaha vyjst' zo svojej komfortnej zóny, z teba robí ozajstnú turistku :)

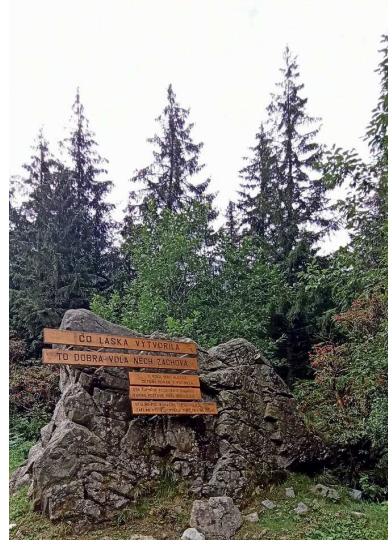

MOJIMI OČAMI, MOJIMI NOHAMÍ III.

(Jozef Perháč)

Boli sme s deťmi na menej náročnej túre na Ťatliakovu chatu, kam viedlo veľmi príjemné tempo po dobre udržiavanej asfaltke, čo sme smerom dole ocenili :-) Dokázali sme si užívať aj výhľady, ktorých sa u nás na Slovensku nedá nasýtiť. Tie sme si užili asi najviac, a keď sa nám ukázali z hmly aj vrcholy, to boli krásne momenty.

Na Ťatliakovej chate nás prekvapilo krásne a čisté okolie, dokonca s menším detským ihriskom. V penzíóne Šindľovec sme si naozaj pochutili na občerstvení, ktoré padlo vhod po behačke smerom dole :-))

MOJIMI OČAMI, MOJIMI NOHAMÍ IV.

(Marián Bujňák st.)

Túra super...
Jedlo super...
Partia super...
Nohy bolia super...
Dobro došli super...

Dávam 7 z 5 hviezdičiek.

MOJIMI OČAMI, MOJIMI NOHAMÍ V.

(Eliška Bujňáková)

Každoročne sa organizuje Ekospipácka túra. Tento rok je 11. v poradí. Stále je v ten istý deň 29.8. Tento rok to vyšlo na pondelok. Ja som bola na úplne každej túre. Ale tento rok to bolo pre mňa úplne výnimocné. Vystúpila som na vrch Volovec. Bolo to pre mňa veľmi náročné. Na začiatku sa mi išlo veľmi ťažko, ale keď som nestrácalá nádej, že na ten vrch vyleziem, tak som tam vyšla.

Jeden kopec pred koncom bol pre mňa úplne beznádejný, rozmýšľala som o tom, či sa nemám radšej vrátiť. Ale moja mamka Klárka, ktorá ma celú tú cestu povzbudzovala, tak ma povzbudzovala aj v tejto časti vo veľkom. Veľmi som si užívala, keď som na Volovec vyšlapala. Pretože to bola moja úplne prvá vysokohorská túra. Hore sme si dali ešte jednu spoločnú fotku s takmer celou skupinou kvôli tomu, lebo len niektorí išli na veľkú túru.

Ostatní išli na malú túru, ktorá išla od parkoviska na Čatliakovu chatu. Jasné, keď som išla hore, tak ma iba trochu boleli nohy. Ale cesta dole bola dosť náročná, pretože mi narážali prsty na nohách o topánky a začali sa mi dosť triať nohy už od únavy. A nesmiem zabudnúť na kolená, ktoré ma celú cestu dole dosť silno boleli.

(pokr. s. 9)

(pokr. zo s. 8)

Ked' sme prišli na Čatliakovu chatu, tak tam nás už čakali ďalší, ktorí boli len na malej túre. Na chate som si dala čapovanú kofolu, aby som nabrala silu. Potom sme si dali spoločnú fotku, na ktorej bol každý, ktorý vyšiel či na Volovec alebo len na Čatliakovu chatu. Jasné, iba tí, ktorí boli v našej skupinke.

Mohli sme si tam zobrať aj kolobežky a bicykle. My sme si zobraťi kolobežky. Ešte pred odchodom dole som si išla namočiť nohy do plesa, ktoré bolo pri chate. Cesta od chaty bola dosť rýchla, pretože som sa spustila na kolobežke aj s ostatnými det'mi. Prišli sme dole a tam na nás čakal obed, mohli sme si tam dať hocičo na pitie a polievku. Na výber bola kapustnica a guláš. Obe polievky boli úplne alež na ozaj úplne super. Chvíľku sme sa tam zdržali a potom sme sa už pobrali domov, na rôzne hotely a na chaty.

Budem veľmi rada, ak to niekoho povzbudilo, že by tam mohol ísť, že by to dal. Vy to dáte, keď si poviete: „Ja to zvládnem!“ alebo „Ja to dám!“ Na začiatok môžete začať malými túrami a potom určite raz zvládnete aj veľkú túru. Budem rada, ak sa o rok stretneme na firemnej túre. Veľmi rada vás tam uvidím. TEŠÍM SA NA VÁS!!! :)

VOLOVEC A ROHÁČE - ZAUJÍMAVOSTI

Vrch **Volovec (2063 m n.m.)** leží na hlavnom hrebeni Západných Tatier. Prechádza cez neho slovensko-poľská štátnej hranica. Na jeho vrchole sa spájajú ďalšie dva hrebene.

Volovec je z väčšej časti hôľny vrch. Patrí medzi najnavštevovanejšie vrcholy Západných Tatier vďaka svojej jednoduchosti a pomerne rýchlej dostupnosti a najmä nádherným výhľadom. Je jednou z najľahšie dostupných dvojtisícoviek v Tatrách.

Názov "Volovec" je zrejme podobne ako "Baranec" odvodený od zvierat, ktoré sa tu zvykli pásť.

Pre túto časť Západných Tatier, od Oravy, sa používa označenie **Roháče**. Volovec a ďalšie dva kopce roháčskeho trojvršia Plačlivé a Ostrý Roháč tvoria spolu charakteristickú siluetu tejto časti slovenských hôr.

Zaujímavosťou je, že v Západných Tatrách je viac dvojtisícoviek ako vo Vysokých či Nízkych Tatrách, nehovoriac o počte turisticky dostupných dvojtisícoviek.

Technicky sú Roháče oveľa náročnejšie ako vysokotatranské štíty. Veľa úsekov je zaistených reťazami a vyžadujú naozaj zdatného turistu.

Volovec k nim však nepatrí. Pre mňa osobne to je jedna z najľahších dvojtisícoviek vôbec. Ale aj najkrajších.

Na Volovec je možné sa dostať z niekol'kých smerov. Modrou značkou cez Rákoň. Červenou značkou po hrebeni od Deravej v spojení s prechodom Račkovou dolinou. Prípadne modrou značkou cez Jamnícku dolinu do Jamníckeho sedla a na Volovec. Najťažšia cesta vedie cez Smutné sedlo, Plačlivé a Ostrý Roháč.

Na vrchu sa naskytujú panoramatické výhľady na Západné Tatry a pri ideálnom počasi je možné sa kochať výhľadom na Kasprov vrch, Baranec, či štity Vysokých Tatier.

Volovec nie je ani najsevernejším ani najzápadnejším vrcholom, ktorý bol kedy cielom našich firemných túr. Severnejšie sa nachádza Sivý vrch, či Jahňací štít a západnejšie je aj Poľana či Baranec.

ilustračné foto - pohľad zo Sedla Zábrať'

NOVINKY 8/2022

* Nové stavby vo výrobnom programme

Do nášho výrobného programu pribudli tieto stavby:

"Dobudovanie základnej technickej infraštruktúry v obci Torysa"

"Zberny dvor Torysa"

"Kučmanovský potok - protipovodňová ochrana intravilánu obce Torysa"

"Stropkov - rozšírenie akumulácie VDJ 500 m3 I. tl.pásma"

* Motokáry vo Veľkom Šariši

*** Duálne vzdelávanie**

V školskom roku 2022/2023 sa plánujeme aktívne zapojiť do systému duálneho vzdelávania. Získali sme oprávnenie na vzdelávanie v študijných odboroch:

- stavebná výroba
- tesár
- murár
- strechár
- inštalatér
- technik drevostavieb
- technik energetických zariadení budov
- technik vodár vodohospodár

Veríme, že si zo šikovných študentov vychováme šikovných zamestnancov.

ZÁVEROM

Ani mne sa nechce vstávať ráno o piatej. Ani dávať si na chrbát ten ťažký batoh plný jedla, pitia... a vlastných starostí.

Ale niekde v detstve ma moji rodičia naučili, že ak chceš niekom vyjsť a niečo vidieť, niečo plnohodnotné zažiť, niečo dosiahnuť, jednoducho musíš obetovať kus svojho pohodlia. Skoro vstať, poriadne sa pripraviť, aj sa trochu potrápiť.

Žiaden ľahko dosiahnutý cieľ neteší tak ako keď je treba sa na jeho dosiahnutie poriadne nadrieť. Niet nad ten pocit, keď vynaložené úsilie a vypotená námaha sú odmenené pocitom šťastia a výhľadmi na nekonečnú krásu našej zeme.

Ostatné tri roky našich firemných túr nás celkom skúša počasie. Poľana, Kráľova hoľa aj Volovec boli zahalené v hmle. Žiadne výhľady. Ale: nepršalo. A ľudia prišli. Takže vlastne fajn :)

Tajomstvo šťastia je byť vdľačný za to, čo človek má. Rodinu, zdravie, priateľov, prácu. Jedlo, posteľ, strechu nad hlavou.

Mali by sme sa tešiť z toho, čo je. Že sme sa ráno zobudili. Že sme podvečer v zdraví došli domov z práce. Že sa máme s kým podeliť o smútky a s kým zdieľať úspechy.

Nebyť nespokojný a nevdľačný, že nemáme to, čo nemáme. Lebo možno nám to nepatrí. Možno sme na to ešte nedorástli. A možno si len potrebujeme odzíť aj ťažšie dni.

A nakoniec všetko prejde. Každá búrka sa skončí slnečným úsmievom. Len treba vydržať. Prečkať nečas. Vymodliť si nádej.

Ako sa na svet dívaš, tak sa bude dívať aj on na teba. Vidieť to lepšie a krajšie z neho znamená pritiahuť si to aj do života.

Milí kolegovia, milí turisti. Sústred'me sa v živote na to krásne a dobré. Robme s radosťou veci, ktoré nás tešia.

Končí sa leto, ale začína sa jeseň. Plná farieb a nových výziev. Oddychnutí po dovolenkách im podŕme v ústrety s odhodlaním a elánom.

Nech do konca roka stihneme všetko, čo sme si naplánovali :)